

Dayanıklılık Testi

**Bakalım paralarını
ödememezsek en çok ne
kadar dayanırlar dedik...**

60 gün...

90 gün...

120 gün...

150 gün...

**180 gün... Gııık... dedi
birkaçı...**

**Bu küçükbaş eczacıların
başına bir BÜYÜK baş
getirdik, onları idare etsin,
haklarını savunsun diye...**

**O saygıdeğer büyüğü de
tembihledik... Bunların
zaten sesi çıkmaz da, hani
aralarında hık, mık, gık,
mit, ing falan diyen olursa
birkaç tane onları da
duymamazlıktan
geleceksin, hatta
mümkünse uzaydan gelen
bir yabancı gibi davran,
onları pespembe
alemlerde gezdir dedik...**

Eczacıların dayanıklılığını ölçmek için birtakım testlere tabi tuttuk...

Masalarına bir bilgisayar koyduk. Bilgisayara da bir reçete kayıt butonu yerleştirdik.

Ve bu butona her gün en az 100 defa, ayın son günlerinde ise 100 bin defa tıklamasını söyledik...

Başardılar...

Satması için ilaçlar verdik... Öyle ilaçlar ki mfleri akıllara durgunluk verecek miktardaydı...

Nitekim akılları durdu...! Sonra bu ilaçların fiyatlarını onlara hiç haber vermeden düşürdük, düşürdük...! Bir daha düşürdük, zararlarını da ödemedik elbette...

Gık demediler...!

İlaçların ödenme koşullarıyla ilgili bir talimat hazırladık... Aslında biraz da aceleye gelmişti, biraz da yorgunluk vardı, eee bir de sular kesikti...! Şu ilacın ödenme koşulu budur dedik, bir ay sonra şudur, daha sonraki ay odur dedik...! Sonra sarı çizmeli Mehmet ağının hatırı için şudur dedik, aslında en baştaki en iyisiydi diyecektik ama biz de unuttuk en baştakini, eczacılar bir hık demediler...!

Size yemyeşil, paranın oluk gibi akacağı bir meslek vaat ediyoruz dedikkkkk...

Daha cümlemizi tamamlamadan kapımızda elinde sözleşme kâğıtlarıyla eczacılar bulduk...

Bakalım paralarını ödememezsek en çok ne kadar dayanırlar dedik...

60 gün...

90 gün...

120 gün...

150 gün...

180 gün... Gııık... dedi birkaçı...

Bu küçükbaş eczacıların başına bir BÜYÜK baş getirdik, onları idare etsin, haklarını savunsun diye... O saygıdeğer büyüğü de tembihledik... Bunların zaten sesi çıkmaz da, hani aralarında hık, mık, gık, mit, ing falan diyen olursa birkaç tane onları da duymamazlıktan geleceksin, hatta mümkünse uzaydan gelen bir yabancı gibi davran, onları pespembe alemlerde gezdir dedik...

Dediklerimizi aynen uygulayan bay başkan gördü ki yine kazanan oydu, o bile şaşırıldı buna...

Reçetelerini ay sonuna kadar türlü engelleri aşarak yetiştiren bu üstün vasıflı eczacılarımıza bunları fatura etmesi için tek bir gün verdik ve o günde tüm sistemleri kilitledik, askıya aldık, çalışma var dedik ve sistemi kapattık, biz de evlerimize Avrupa Yakası'nı seyrederken çekirdek çitlatmaya gittik... Saat 12'ye gelirken bir bakalım şunlara, hala hayattalar mı diye düşünürken... Gördüklerimize ne gözümüz ne de kulağımız inanamadı... Gecenin o vaktine kadar sistemin açılmasını beklemişti zavallıklar, gözlerini dahi ovuşturmadan...

Ertesi gün, birinden ses çıkar mı, biri kapatalım eczaneleri der de, diğerleri de buna uyar mı ya da esas bizim beklediğimiz şey olur da, şunların yarısı pes edip, bıraktım ben bu mesleği, istifa ediyorum der mi acaba dedik...

Olmadı... Yine başardılar, yine başardılar susmayı... Susmayı, unutmayı, kaldıkları yerden devam etmeyi...

Çektirdiğimiz tüm işkence, ezizetleri unutarak, fatura kesebilmiş olmanın şerefine, yine makarnalarını yediler, yine karpuz kestiler ve hatta araba almaya bile gittiler...

Bu gariban eczacıların haline acıdık, çok üzüldük... Bunlar için bir şeyler yapmalıydık dedik...

İyisi mi bunların eczanede vakitlerinin çoğu pc ile bakışarak geçiyor, biz de onlara aralarında iletişim sağlayacakları, mesleki konuları konuşacakları, vizyonlarını belirleyecekleri bir program hazırlayalım dedik... İyi de ettik... Bir sevindiler, bir sevindiler zavallılıklar... Keyiflerine diyecek yoktu... Şarkılar, şiirler, hikayeler döktürdüler, pastalar yaptılar, meğer ne şair ruhlu eczacılarımız varmış dedik... İnkişaf ettiler sayemizde... Sonra baktık ki mit... ing... boy... kot... hik... gık... sesleri çıkıyor, ya da birilerini rahatsız edecek tartışmalar yapıyor, hemen bağlantıyı kopardık, hafta sonu mangal yaparken, çiğköfte yoğururken bağlantıyı kopardık, güzel dizilerin olduğu akşamlar yani her akşam bağlantıyı kopardık, gün içinde bağlantıyı bir kopardık, bir bağladık, kesin çıldırırlar şimdi dedik, sonra canımızı sıkanları bağlantının dışına attık, yazılarını sildik, cevapları birbirine karıştırdık ki, kim kime ne cevap vermiş anlamasın diye... Yine sustular, o karmaşık cevapları kendileri sıraya koymayı bile başardılar.

Ten üzerinden ten points dedik. Alkışladık onları... Hadi sistem bağlantılarını kağına yavaşlığında çalıştırsak da, en ilkel talimatları hazırlasak da onlar yine reçetelerini hazırlayıp fatura etmeyi başardılar.

Bir de kuruma teslim etme konusunda testten geçirelim dedik. Bütün dökümlerin fotokopisini, aslını, nüshasını, kendisini, müsveddesini, aslı gibidir onaylı aslını, aslı gibidir onaylı fotokopisini istedik...

"Reçeteden kupür kaybolursa sorumluluk benim üzerimdedir..."

"Yapılacak kesintilere itiraz etmeyeceğime namusum üzerine söz veriyorum..."

"Bütün malvarlığımı kuruma hibe etmeyi taahhüt ediyorum..."

"Gözüm kör olana değin reçete karşılamaya yemin ediyorum..."

"Hastaya ve doktorlarıma yeni çıkan talimatnameleleri tatlı dil, güler yüzle bıkmadan usanmadan anlatacağım söz veriyorum..."

"Sesimi en ufak yükselttiğimde her türlü hakareti yemeyi ve hastanın başka eczaneye gitmesini kabul ediyorum..."

"24 saatimin en az 13 saatini eczanemde geçireceğimi biliyorum..."

"Eczaneme yapılacak bir baskında eczanemi, tüm mahallenin evlerini, benim evim ve civarımdaki evlerin

tüm odalarıyla, arabam ve civarımdaki arabaların aranmasına izin veriyorum ve saydığım bu evlerin ve arabaların sahiplerinin izin belgelerini de size sunuyorum..."

Yazılı belgeleri imzalamalarını istedik... Bir de her ihtimale karşı altında "Vallahi billahi, iki gözüm önüme aksın ki her şeyi kabul ediyorum, yeter ki sözleşme yapın benimle, faturalarımı kabul edin...!" yazan boş bir kağıda imza atmalarını istedik... Bir gık, iki hık diyen oldu ama sonra sözleşme imzalama ön şartı olarak bu belgeleri isteyince, hık, gık diyenleri yanlarında birer tane de noterle sıranın en başında bulduk... PESS dedik... Çöl sıcağına, kutup soğuğuna maruz bırakma, elektrik şokuna bağlama testlerini de uygulayacaktık... Vazgeçtik... Anladık ki onlara bu testler vız gelirdi...

Dayanıklılık testini geçen eczacılara sonuç olarak bir ödül hazırladık elbette... Yalnız biz 10 bin civarında eczacının bu testleri geçebileceğini, kalanların pes edeceğini, iflas edeceğini, intihar edeceğini ya da en kötü ihtimalle Willy Brant'a gideceğini düşünmüştük ama gördük ki daha çooook dayanacak güçleri vardı onların.

Neyse canım idare ediverin yahu dedik...

Biz bir şey istemiyoruz ki, ama siz istiyorsanız, vereceğimiz bir şeyler kaldıysa... Dediler...

Biz de sustuk, sükut ettik... Ne diyeceğimizi bilemedik... Onların her biri faili meçhul kahramanlardı.

Diz çöküp eğilmek, ya da el pençe divan falan durmak lazımdı önlerinde. Hediyeimize gelince... En geç ödeme yapan kurumların, en sorunlu reçetelerini, en yavaş çalışan sistemlerde, pc'ye en hızlı girip, hastalarına en güler yüzle sunabilen,

En fedakar,

En cefakar,

En saf,

En temiz,

En asosyal,

En psikopat eczacı plaketi...!!!

Susmaya devam etsinler ve sakın ha birlik olmasınlar diye... Sustukları zaman öyle şirin görünüyorlar ki, biz onları böyle seviyoruz... Her biri ayrı telden çalınınnnn, dursunnn, sussunnn... Daha ne testlerden geçireceğiz onları, Allı morlu ne çoraplar örücez desen desen onlar için, başlarına ne BÜYÜK'ler BAŞ'lar getirecez...

Dayanırlar onlar dayanırlar...!

Bu testi yapan kimler miydi...?

Devletin derini...!

Öpüyor hepinizin alınının tam orta yerini...!

Anladın sen onu...!

Yazının bizlere ulaşmasında emeği geçen Ecz. Emine Kilimci'ye teşekkürler.